

Vi viser til vedtak i planutvalget av 25.11.2020, formidlet til oss i brev av 01.12.2020 med referanse 14965/2020

Som grunneiere for eiendommen 107/138 klager vi på vedtaket knyttet til parsell 3 (fradeling av 2 dekar som tilleggsareal til eiendommen), der kommunen har redusert arealet fra ca. 2000 kvm til 350 kvm.

Vi vil innledningsvis påpeke at det har vært bebyggelse på området i over 170 år. Det eldste huset på eiendommen framgår av bilder fra 1850. Alderen på utedoen som ligger tett mot fjæra er mer usikker, men den framgår på flyfoto fra 1970 (Norge i bilder), og bærer preg av å være vesentlig eldre mtp byggemåte, størrelse og materialbruk. På eiendommen er det også funnet rester av plattinger, bærbusker, bål plass og lignende som indikerer at tidligere beboere har brukt området som sitt eget i generasjoner, antakeligvis i såpass lang tid at det oppfyller vilkårene for hevd for store deler av området. Søknaden om fradeling er følgelig ikke en søknad om å benytte et større areal enn tidligere, men om å sikre samsvar mellom eiendomsgrensene og den faktiske bruken.

Vi har som en forenkling mtp. antall målepunkter tegnet tomten som en firkant som går ut i sjøen. Dette er ikke en indikasjon på at vi har et ønske om å endre på dagens bruk av området. Vi er fullt klar over at vi befinner oss i strandsonen, noe som innebærer et generelt byggeforbud, og at vi må akseptere at allmenheten benytter området til rekreasjon. Dette er helt uproblematisk for oss. I den grad vi i fremtiden ønsker å bygge noe på eiendommen, vil dette være i tunet mellom husene, og ikke i retning fjæra. Tiltakene vil uansett være søknadspliktige. Fjæra / strandsumpen er preget av et rikt fugle- og dyreliv, noe som vi opplever som en stor berikelse. Vi ser det ikke som aktuelt å bruke fjæra til noe annet enn eventuelt bading eller rekreasjon, også i henhold til dagens bruk. Det vil heller ikke være aktuelt med et båtutlegg, da hele området er såpass grunt at atkomst med båt er umulig.

Når det gjelder driftsveien, så vil det tinglyses en atkomst på eiendommen som sikrer en videreføring av denne. Dette er allerede avtalt med nåværende grunneier muntlig.

Uten at vi skal påberope oss særlig kompetanse innen botanikk, vil vi påpeke at det som av dere omtales som innmarksbeite, for oss framstår som en opparbeidet plen, av den typen som oppstår når man sår med helt vanlige plenfrø. Området har riktignok blitt mindre ivaretatt i år pga. en større ombygging av vår bolig i Steinkjer, samt Covid-19 restriksjoner, men framstår på sommers tid som en jevn og fin gressplen. Av flyfoto ser også dette området ut til å ha blitt opparbeidet til plen av tidligere beboere på eiendommen. Siden området er kultivert for plen og ikke beite, er jordlaget

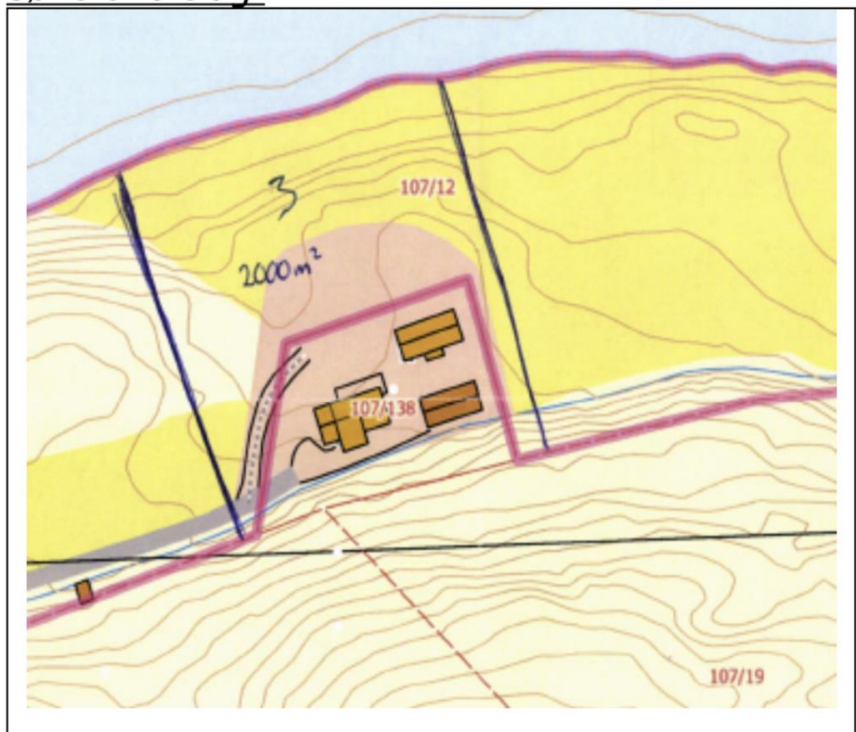
svært tynt. Dette innebærer at gresset ikke når den høyden som er nødvendig for at dyr skal kunne livnære seg på det. Her ligger fjæresanden like under torva. Så vidt vi vet har området aldri blitt brukt til beite, og det er vel neppe aktuelt at det kommer til å bli brukt til dette heller, all den tid området tilfører minimalt med næring, ligger rett ved en boligeiendom og det går en atkomstvei til driftspliktig åker midt i området. Når det gjelder adkomst til eksisterende naust, er den i motsatt retning. Eieren bruker en sti fra sin eiendom ved fergeleiet, det er ingen vei dit. Vi har heller ikke ønske, eller behov for vei som adkomst til naust, da vi bruker fjære eller utkant av åker til fots.

Slik vi ser det gjelder allemannsretten, både i strandsonen og ellers på eiendommen, uavhengig av hvem som står som grunneier. Vi har ikke til hensikt å endre hverken bruk eller tilgang til området for allmenheten.

Åfjord kommunes forslag om reduksjon av fradeling fra 2000 kvm, til 350 kvm, er ikke interessant for oss.

Vh

Ingvild og Anton Fagerholt

Bilder

Rester av platting / bål plass.

Bærbusker og utedo